

Publicerad 2012-07-19 21:27 av Amirella

Du äger inte mig.

Dina skrovliga linjer mot mina rena. Jag tycker om att känna din vishet mot min hud. En raspig sång skär hål i mina öron, vill in i mitt huvud. Jag vilar min panna mot ditt bröst, rädd för rösterna. Hjälp mig att sluta ögonen och sluta fred med stämmorna i mitt huvud. Mina fingrar vandrar längs med din knaggliga ryggrad och finner en spricka. Den ska inte vara där, den ska inte vara här hos oss. Du kan inte hela mig om du är trasig. Du kan inte trösta mig om du är rädd för det svarta i mitt bröst. Du kan inte äga mig.

Du är taggig och jag är mjuk. Jag tycker om hur du trycker dig hårt mot mig, så hårt att det nästan går hål i mitt skinn. Du sjunger för mig och din sång tar sig in i mig med våldsamma stötar. Jag ligger i din famn och kan inte värja mig för vad som finns inuti mig och för vad som tar sig in i mig. Mina fingrar gräver i det väldiga hål som finns i din rygg. Det väldiga hål som bara växer och aldrig tar slut. Du är mitt mörker och min förtvivlan. Du är min rädsla och min saknad. Du äger inte mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amirella med Poeter.se id #1754 innehar upphovsrätten